

➔ HANDREIKING VOOR HERWAARDEREN REGIONALE KERINGEN

Vanaf 2004 borgen waterschappen en provincies de waterveiligheid van regionale keringen via het aanwijzen, normeren (IPO-norm) en toetsen van deze keringen. Het aanpassen daarvan blijkt lastig. Een handreiking biedt uitkomst.

In augustus 2003 brak bij Wilnis een kade door. Op een moment dat niemand het verwachtte, tijdens een lange periode van droogte. Deze gebeurtenis gaf - hoe vervelend ook - een enorme *boost* aan de regionale waterveiligheid, aldus Robin Biemans van STOWA: 'Inmiddels weten we dat ook bij langdurige droogte (venige) kaden kunnen doorbreken. Er is veel praktijkgericht onderzoek gericht naar kadebelasting door droogte, en we houden er nu veel beter rekening mee. Verder zijn veel droogtegevoelige kaden aangepakt. Er is in navolging van primaire keringen bovendien een methodiek ontwikkeld waarbij regionale keringen die van belang worden geacht voor de waterveiligheid, worden aangewezen, genormeerd met een IPO-klasse en vastgelegd in provinciale verordeningen. De provincies toetsen periodiek of de aangewezen keringen nog aan de opgelegde normen voldoen.'

KNELLEN

De ontwikkelingen op het gebied van regionale waterveiligheid hebben niet stilgestaan. Soms zijn er goede redenen om aanwijzingen en normeringen aan te passen, aldus Biemans. 'Het verlagen van een norm op de ene plek - waar relatief weinig schade ontstaat bij een doorbraak - kan elders bijvoorbeeld een verhoging van waterveiligheid opleveren, omdat bij hoogwater daar de kering niet doorbreekt en het achterland droog blijft. Dat is zeker voor gebieden met veel bewoning en bedrijvigheid van groot belang. Bovendien lopen waterschappen soms tegen buitenproportionele kosten aan om genormeerde keringen op de norm te krijgen of te houden. Dit terwijl je soms met andere, minder kostbare maatregelen ook de waterveiligheid kan waarborgen.' Er is kortom behoefte ontstaan om op basis van nieuwe waterveiligheidsinzichten de aanwijzing en normering desgewenst aan te passen. Maar dat blijkt tot dusver lastig. Onder meer omdat waterschappen en provincies (die de verzoeken moeten beoordelen) vaak verschillend omgaan met dergelijke verzoeken en ze anders motiveren. Biemans: 'De provincie

Zuid-Holland heeft uiteindelijk het initiatief genomen voor een handreiking om te komen tot een meer eenduidige aanpak bij verzoeken tot herwaardering en hernormering. STOWA heeft dit mooie initiatief omarmd en gezamenlijk hebben we er nu een landelijke handreiking van gemaakt.'

MEERWAARDE

De nieuwe handreiking is inmiddels op meerdere plaatsen met succes toegepast. Onder meer door Arie de Gelder van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard: 'Onze ervaringen zijn positief. De handreiking biedt betrokken partijen duidelijke handvatten. De meerwaarde zit hem voor mij vooral in het feit dat je met elkaar stap voor stap alle aspecten doorloopt die komen kijken bij het beoordelen van de waterveiligheid van een bepaald gebied. Uiteindelijk komt daar een voorstel uit voor het borgen van de waterveiligheid in een specifiek geval. Alles komt aan de orde, je vergeet niets, en er blijft ruimte voor maatwerk. Dat levert uiteindelijk betere en meer transparante bestuurlijke besluitvorming op.'

Meer weten? De handreiking (STOWA 2018-36) kunt u downloaden op www.stowa.nl. Gerelateerde Deltafacts zijn 'Gevolgbeperving compartimentering dijkringen' en 'Meerlaagsveiligheid in de praktijk'. Deze vindt u op www.deltafacts.nl.